

Szerkesztői szállítás

Belső-kiadásra 21. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények czimzandók.

Az értékes cikkek díjaztatnak. Kéziratok nem adnak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre	12 frt.
Félévre	6 „
Negyedévre	3 „
Egy óra	1 „

Megjelenik minden nap, az ünnepekét követő napok kivételével.

„KELET“

előfizetési feltételei:

Egész évre 12 frt.	Negyedévre 3 frt.
Félévre 6 frt.	Egy óra 1 frt.

Egyes szám ára 5 kr.

Az előfizetési pénzek — legcélszerűbben postai útvánnyal — Kolozsvárra, Stein János könyvkereskedésébe küldendők.

A „Kelet“ kiadóhivatala.

Pest, jun. 10. 1871.

(A.) A képviselőház ma tartotta tulajdonképpen utolsó ülését, miután a holnapra kitűzött rövid ülést tisztán formai ügyekkel foglalkozand, néhány szentesített törvény fog kihirdetésre kerülni. Ma azonban még egy roppant horderejű kérdés került szónyegre. Pauler Tivadar miniszter úr röviden ugyan, de határozottan s minden irányban kielégítőleg válaszolt azon interpellációra, melyet Simonyi Ernő képvis. úr az ugynevezett Jekelfalusi ügyben pár hét előtt hozzá intézett volt. A tényállást talán ismerni fogják olvasóink, de az ügy hordereje folytán röviden mégis recapituláljuk azt.

Még a holdogult Eötvös József ministersége idején a püspökök hivatalosan értesítették, hogy a magyar állam egyik ősrégi praerogatívája, a tetszvényjog, az utolsó vaticani közszinat határozataival szemben alkalmaztatni fog. Jekelfalusi székesfehérvári püspök azonban ezen figyelmeztetés dacára a csalhatatlanság hitelét definiáló zsinati constitutóra nézve nem kérte ki a kormánytól a placetumot, hanem önhatálmilag még Rómában tartózkodása idején elküldte vicariusának, ki azt az egyházmegye területén kormányengedély nélkül ki is hirdettette.

A korona ezen előjogának, s miután törvényes szokáson alapul, a törvénynek megsértése több interpellációra adott volt alkalmat a képviselőházban. A legutolsót Simonyi Ernő tette, azt kérdeztve a kormánytól, minő intézkedéseket akar a renitens püspökkel szemben alkalmazni. A miniszter mai válaszában constátálta az illető zsinati végzések jogellenes kihirdetésének megtörténtét s határozottan kijelenté, hogy a placetum jogát érvényben tartandja s a történet jogtalanság megtörására az eddigi gyakorlatnak s az államhatalom jogkörének megfelelő intézkedéseket akar és fog tenni.

Valóban itt az ideje, hogy a törvényszegés szigorúan sújtassék, bárholnan jött is a sérelem. Mit ma egy püspök tesz, azt holnap ugyanolyan joggal az ellenzék, holnapután valamely nemzetiség tehetné, mi végül hazánkban minden rendezett állami életet lehetetlenné tenné. A placetum Magyarországon szokásjog útján ugyan, de mégis törvényerőre emelkedett, a ki azt megsérti, oly sérelmet követ el, mintha bármilyen törvényt szegne meg. Vannak ugyan olyanok is, kik a tetszvény jogát a szabad állam fogalmával összeegyeztethetőnek nem tartják, de még ez esetben is tisztelni kell azt mindaddig, míg alkotmányos úton el nem töröltetett. Mint közjogot a kormánynak kötelessége azt fentartani, kötelessége az ellene vétőket megbüntetni. Pauler úr mai válasza ez iránt kellően megnyugtathatja a közvéleményt. A kormány a törvények alkalmazásában nem fog megijedni senkitől, akár püspök, akár közönséges szegény ember esik annak hatáiraiba.

Törvényeink ezen pontos alkalmazása s a vétések és bűnök megtorlása még egyházi főpapokra nézve is nem ismeretlen hazai történelmünkben, miután a múlt század első felében két püspök lön, magában véve nem igen jelentékeny polgári vétség miatt, hivatalától felfüggesztve. A székesfehérvári püspök igen jelentékeny mérvben hágtá át azon törvényeket, melyek tiszteletben tartását, mint lelkipásztor tanítania, mint állampolgár tettelesen követnie kellene. A kormány ezt nyugodtan nézni nem fogja. Mint magánforrásból értesülünk, a püspök egyelőre csak ad audiendum verbum regium fog megidézteni, de ha esete másutt is utánzásra ta-

lálna, úgy a kormány a törvény egész szigorának alkalmazásától sem fog visszajedni. Reméljük azonban, hogy a katolikus püspöki kar, mely minden hibái dacára a hazaszeretet és törvények tisztelete tekintetében mindenkor jó példával ment elő, a dolgot nem fogja a véletekig vinni. A magyar episcopatus volt lelke azon ellenzéknek, mely a szóban forgó zsinati végzések megalkotását minden módon kárhóztatta. Bizonyára kettős hibát követne el, ha azért, mit Rómában maga ellenzett, itthon törvényellenes harcra keveredne a kormánnyal. A nemzet osztatlan közvéleménye e kérdésben, mint eddig, úgy jövőben is őt tenné felelőssé ezen harc netaláni következményeire.

BELFÖLD.**Nyílt levél**

M.-Vásárhely baloldali választóíhoz.

M.-Vásárhely, 1871. június 12-én.

Két beszédet hallottunk tegnap a sétatéren, egyiket báró Orbán Balázstól, másikat Berzenczey Lászlótól. Valóban sajnálom, hogy nem lehet a beszédek szóról szóra papírra tennem, mert alig hiszem, hogy komoly megfontolása az elmondottaknak ne tértené el önöket eddigi irányunktól, a baloldal támogatásától.

Báró Orbán Balázs — igaz — tapintatos eljárást követett. Mindenekelőtt hízegő szavakkal igyekezett magát megkedveltetni; elmondta, hogy M.-Vásárhely Erdélynek legszabadelvűbb városa, az alkotmányosság öre, önként, mint baloldali választók, nem csak magyar-, de a világszabadságnak is hősei; önként képviselőjük által ellenőrzik a kormány hazafi-ellenes eljárását. Szép szavak, de hogy mennyiben igazak, legjobban volt képviselőjük, Berzenczey László, tanúsította, midőn kijelenté, hogy őt jó irányu törekvéseiben sem a jobb-, sem a baloldal nem támogatta.

Felteszik-e önök, hogy országgyűlésünkön azt a mi jó, sem a jobb-, sem a balpárt ne támogassa? Oly irányu törekvések lehetnek azok, melyeknek czélirányos és politikailag helyes voltát még a baloldal férfiai sem akarták elismerni. És így tett önök baloldali képviselőjük semmit, hogy saját szavaival éljek — sem nem ártott sem nem használt.

És mit várnak, mit remélnek önök új jelöltjüktől? Talán ő fog érvényt szerezhetni M.-Vásárhely szabadelvű irányának? Ő, kit maga Berzenczey L., kibe önök eddig bizalmukat helyezték, egy szóval sem ajánlott utódjául, sőt két ízben is figyelmeztette önöket, hogy gondolják meg mit cselekesznek.

Mi magunk is báró Orbán Balázs urat tehetséges, munkaképes embernek tartjuk s ha programjában a belreformok, a közigazgatási, törvénykezési intézmények nagy munkájában fáradoztak volna, melyeknek tevékenységét kifejtetni ígerte volna: semmi kifogásunk nem volna ellene; de ő a hadsereg brevi manu eltörölését, a dohány monopolium s „egyéb törvénytelenségek“ megszüntetését, a sóárának 4 frtról 2 frtra szállítását tűzte ki főfeladatának. Higgyék meg önök, ily Don Quichott-szerű törekvéseknek ugyan az lesz eredménye, mint előbbi követjükének, sem a jobb-, sem a baloldal által nem fognak azok pártoltatni s önök képviselője lessz ismét a haza ügyei rendezésének nagy munkájában egy oly szám, mely semmi jelentőséggel nem bír; és Maros-Vásárhely, a székely főváros, mely az első sorában lenne hivatva döntő szavát a mérlegbe vetni, ön-maga választotta képviselője által lenne tekintélyétől, jogos befolyásától megfosztva.

Hallották önök Berzenczey Lászlótól, hogy a Magyar Polgár, a baloldal erdélyi Messiása, mily tapintatlan eljárást követett, midőn báró Orbánt ajánlotta önök képviselőjéül. Arra mutat ez uraim, hogy a baloldal maga meghasonlott önmagában. Hogy nincsenek határozott irányeszméi, nincsenek a teendőikkel tisztában. Egyetlen elv „opponálni!“ Legyen a jobboldal működése rossz, vagy jó: ők opponálnak! Ez uraim a baloldal politikai bűne, haszontalan opponálással gátolják a nemzeti nagy munka előhaladását, folyton tartó recriminációk és interpellációk által vesztegetik a drága időt, melyet jobbaink a nemzeti szervezkedés nagy munkájára fordíthatnának.

Uraim! Önök a monopolium eltörölése, a só árának leszállítása s ily ál-hazafiai beválthatatlan ígéretek mézes madzaga által vezetetteti engednek magukat továbbra is politikai irányukban, s ne tudnak megfontolni, hogy a hazának, az országgyűlésnek egyetértő munkás egyénekre van szüksége, mert nem ér semmit — ha meg is van — önök jelöltjében a képesség, ha azt ábrándos s nem a haza és nemzet jól felfogott érdekében törekszik érvényesíteni.

Szélmalomharc ez önök részéről az országgyűlés többsége ellen. S eredményét elmondta Berzenczey László, midőn önök előtt kijelentette, hogy ártani nem, de használni sem tudott.

Mi is így szólnak Berzenczey Lászlóval: gondolják meg önök, mit cselekesznek s meggyőződésük szerint választásznak képviselőt.

Kiadó-hivatal:

Stein János könyvkereskedése, hova az előfizetések s hirdetések küldendők.

Hirdetési díjak:

Négyezer hasábozott garmond sor ára 6 kr. Helyedj minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb és gyakori hirdetéseknek külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetések felvételnek:

Bécsben: Oppelk Alajosnál (Wollzeile 22)
Haaenstein és Voglernél (Neuer Markt 11.)
Pesten: Lang Leopoldnál (Erzsébet-ut. 9 szám emelet.)

Haszontalan és eredménytelen s egyik oldal által sem pártolt opponálás helyett sokkal helyesebb, okosabb és hazafiasabb oly egyének választása, kiben remélhetik, hogy az országgyűlés munkás férfiai egy erős támaszra, sikeres segítségre találjanak.

E szabad királyi városban, a székelyföld legnagyobb városában, ne volna-e egy becsületes, hazafias irányu, munkaképes és munkaszerető ember, ki tevékeny részt véve a hazafias munkában, diszére váljék e városnak, s kinek pályája végén ne kelljen önmagáról elmondania: visszajöttem, mert beláttam, hogy azon úton, melyen eddig haladtunk, nem tudok tenni semmit.

Önök e helyett egy férfit hagynának magukra erőszakoltatni, kinek tehetségét elismeri ország-pálg, elismerjük mi is, de kinek politikai irányu felett viláztát tört már Kolozsvár, Udvarhelyszék s tudja Isten hány, legalább is oly hazafias irányu választókerület, mint e nemes város.

Mi nem ajánlunk senkit, önké a választás. Szégyen e városnak, ha 15,000 lakos közt egyet nem talál képviselőre érdemesnek.

Gondolják meg, mit cselekesznek!

Egy jobboldali.

Bukuresti levél.

(Saját tudósítónktól.)

1871. jun. 7.

(L.) XIX. Számos jel mutat arra, hogy a Lascariu-miniszterium nagyon is hamar fog osztozkodni igen sok elődjének sorsában. Eddig is nagyon szokszor fordult elő, hogy az illető kormány befolyást gyakorolt a választásokra s ez mindannyiszor malum necessarium-ként tűnt föl; az előny legtöbbször a kormány részére ütött ki, de a diadal mindannyiszor csak nagyon rövid éltű volt s az illető miniszteri tárczák rendszeren épen azok kezéből hulltak ki, a kik közigazgatási uton és eszközök által az ország képviselőivé inkább kinevezettek, mintsem megválasztattak.

E sajátságos helyzet jól ismert következményei valának aztán: a stereotyp miniszter-válságok, a kamara fölőslatásai, a hivatalnokok folytonos változásai, úgy, hogy bele sem fészkelhették magukat jól székeikbe s már menniök kellett; az örökös képviselő-válságok; nevétséges, sokszor igen sajnós választási ügyek; majoritási és minoritási vi-szályok és a többi, és a többi.

Nem akarok eleibe vágni a tényeknek, de azt hiszem jogosultságom alig kétségbevonható, hogy a most összehívott kamara jellemzésére megjegyezzem, miszerént az — illetőleg nevezetes többsége — bár dynasticus és conservativ, de aztán alapjában kormányellenes, az az arra fog törekedni egész erejéből, hogy a kormány-rudat a lehető leghamarabb a telivér bojároknak — á la Dymetru Ghyka — játszásra keze.

E mellett arra is készen kell lennünk, hogy a Kogelniteanu-pártiak és a moldvai vörösek (parti libre et independant) a parlamenti pártok helyzetére nem kicsiny-lendő befolyást fognak gyakorolni.

Ily auspiciumok alatt és az itt szokásos ünnepélyes-ségekkel történt tegnapelőtti a kamarák megnyitása. A fejedelmet, a terembe léptekor, megéljenezték és a fölolvastott trónbeszédet többhelyt hangos tetszés-nyilvánításokkal szakították meg, igaz ugyan, hogy csak a Senator és képviselő urak, mert a karzatok és a közönség kivétel nélkül a legközönyesebb magatartást tanúsítanak.

Azért küldém meg önnek a trónbeszédet egész terjedelmében, hogy annál világosabban átérthessék tisztelt olvasói azon szellemet, mely a mostani román miniszterium irányát s egyszersmind azon programot is, mely a jelen ülésszak parlamentaris működésének alapját képezi. Én magam aztán nem fogom elmulasztani, hogy e működés egyes mozzanatait, annak idején, fölvilágosító commentárral kísérem s lehetőleg a titkon fekvő indokokat is analysáljam.

A külföldi viszonyoknak az idegen hatalmakkal való összeköttetéseknek, mint önök láthatták, a trónbeszéd nagyon is halvány és felületes passusocskát szentel; legyen elég tájékozásul csak annyit megjegyeznem — a mi különben a most közreadott osztrák-magyar vörös-könyvből és az itteni sajtó nyilatkozataiból is eléggé könnyen megérthető — hogy az ez év elején fölszínre került román-kérdésben a bécsi, berlini s részben a szt.-pétervári kabinetek közt, névszerint pedig ama hatalmasságok itteni képviselői magatartásában a legnagyobb egyértelműség uralkodott, a mire különben már korábban is fölhivtam, annak idején, önnek figyelmét.

A megejtett községi választások következtében Scarlat Catargiut a fejedelem decretuma már megerősítő bukaresti primari (maire) minőségében. Meglátjuk a hozzácsatolt remények beváltására lesz-e képes annyi erélyt kifejteni, mint a mily nagy szükség van arra itt.

Ön bizonyára még emlékezni fog azon zavargó tün-tetésekre, melyek f. é. márczius 23-dikán az u. n. Slati-neano-féle teremben, a német győzelmi ünnep alkalmából, előfordultak, s tudni fogja azt is, hogy a kormány ennek következtében vád és kereset alá fogta a fővárosi volt prefectet Simeon Mihalescu urat és 39 tanuló, a köz-

rend és béke megháborításának czimén. E kereset vég-tárgyalása e hó 3-dikán kell vala hogy megtartassék, de a tribunal e hó 19-dikére napolá el azt. Meglátjuk mi lesz a meglehetőes feszültséggel várt eredmény!

Kolozsvár város képviselő közönségének folyó hó junius 10-kén tartott közgyűlése.

Polgármester Filep Samuel rendes elnökle alatt az ülés d. u. 4 $\frac{1}{2}$ óraker nyilván meg, az előbbi (máj. 23-ki) közgyűlés jegyzőkönyvét hitelesíti.

Az országos magy. kir. statisztikai hivatalnak valamennyi törvényhatósághoz intézett körirata olvastatik, melyben mint önállóan szervezett közeg, működési körét ismertelve a város közönségét is felhívja e hazailag fontos ügyág sikeres megoldására tevékenyen közreműkölni. Az ez irányban kifejlendő teendők biztos alapon nyugvó gyors intézésére Kóváry László elnökle alatt Demeter Károly, Finály Henrik, dr. Haller Károly képviselők, Medgyesi Tivadar, Magyar Mihály tanácsosok, s Antal Mihály mezei rendőrtörnökből állandó statisztikai bizottmány nevezetett ki.

A város bor- és husfogyasztási kir. adójának jövő 1872. s esetleg további két évre fizetendő váltsága iránt a helybeli m. kir. pénzügyigazgatóság felhívása folytán egyezményt tenni, azon bizottság küldetett ki, mely ez ügyben tavál is eljár.

A gázvilágítás rendezésére készült bizottsági munkálat terjesztetett elő. E bizottság az egyes lámpahelyek megállítására kebeléből külön albizottságot nevezett volt ki, mely tervet készítetett arról, hogy a gázlángok hol legyenek a házfalakra s hol külön álló lámpaoszlopokra helyezze.

E tervet a képviselő a bizottság módosító javaslataival fogadta el, mihez képest a főter, nem csak három oldalán, hanem köröskörül, továbbá belmagyar-, belmonostor-, belhid-utczák is lámpaoszlopokra helyezett gázlángokkal lesznek világítva, milyenek a terv szerint hidelvi nagy-utca s kül-magyar-utczában, valamint több más egyes pontokon is vannak még alkalmazva. A gázvilágítás egyébkint kiterjed a kül-város összes utczái és sikátoraira a kül-monostor-, kül-torda-, kül közép-, hosszú- és nagyhid-utczákra, a Trencsin-várra, a Széchenyi-térre, sétatér és timár utczába. Mely házak falairól a tulajdonosok a gázlámpákat az utcán a ház előtt lámpaoszlopra ohajtanák kitétetni, tanácsi előleges engedély mellett, ha köztekintetek nem ellenzik, saját költségükön eszközölhetik. Határozatba ment még, hogy a sétatér is a faszor hosszán legalább 10 gázlánggal legyen világítva, mi előleges költségvetés után történik.

A polgármesternek a városi tanácstól bemutatott javaslata került szőnyegre az utcái, már majd nem használhatlan járdák kijutása iránt. A terv igen jó minőségű granit kockzákot a ajánl, melyek alkalmazásával — 10 hüv. hosszú és széles s 4 hüv. vastagságu darabját 28 krjával véve minden □ ölnyi járda a lerakással együtt 15 frt. 42 krba kerülne, az utcák átjárói pedig 8 hüv. hosszú, széles és vastag, hasonminőségű granit kockákából készülve, □ ölenkint 24 frt 38 kr. költséget vennének igénybe. Minthogy az idej haszonbér emelkedések

rendkívüli jövedelme, e költségeket megengedi, a képviselő elhatározta, hogy a gróf Teleky-háztól a Fiscus-épület szegletéig terjedő járdavonal az első sorban említett kövekből s a plebania-szeglettől a Wolff-gyógyszertárig átjárást képező vonal az utóbbiakból még ez évben megkészljön. Egyszersmind felhatalmazta a tanácsot, hogy az évenkénti költségvetések alkalmával megállítandó további járdaujtáshoz, a fennebbi granit kövek kellő mennyiségének beszolgáltatása iránt a Bánfi-Hunyadon alól Kis-Sebesben létező vállalat tulajdonosával előre is egyezményt létesítsen.

A vaspálya kövezet vámjának f. é. januar apr. négy óról 713 frt. 96 krban majorsági pénztárba befolyt jövedelmét a képviselő tudásul vette s annak a folyó szükségletek fedezésére felhasználását határozta.

Finály Henrik képviselő indítványt tett az iránt, hogy a belváros főbb utcáinak útjam számos helyt tapasztalható szabálytalan domborulatok, néhol pedig súlyosdékak kiegyenlítése végett a belváros összes utcái mérnökileg vízszinvonalba (niveau) veendőkné lennének. Ez indítvány értelmében a város mérnöke utasittatik a szépítő szakbizottmánynyal egyetértve eljárni.

Jakab Eleknek, hogy Széchenyi-téren újból épülő házát az utca vonalába kiépíthesse, 1 $\frac{1}{3}$ □ öl közhely, □ öletől 15 frtjával, 20 frt. összes árban átengedtetett.

A megváltozott éléviszonyok, az emelkedő drágaság s a felelős szolgálattal egybekötött fáradsalmak tekintetéből a képviselő közönség a négy szénafü-ör fizetését évi 40 frtról külön külön 100 frtra, a majorosét havi 12 frt 50 krról 20 frtra, a dologházi két hajduét havi 10 frt 50 krról 15 frtra s a 13 tized szolga 8 frt hópénzét a tizedi rovatalból fedezendőleg egyen egyen 10 frtra emelte föl, s Kristó Lajos szállásmestert, egészségi szempontból, 6 hétre szabadsággal, az ülés d. u. 6 óraker szétosztott.

KÜLFÖLD.

Kolozsvár, junius 13.

(s.) Versaillesban legközelebb a legellenmondóbb s a legkomolyabb hírek voltak forgalomban. Egyrésztől beszélték, hogy a jobb oldal újabb faggatásoknak szándékozik Thierst kitenni, s hogy emez elhatározta, miszerint le fog köszönni; másrésztől ismét az hallatszott, hogy a képviselők tekintélyes része Thiers minden vonatkozás ellenére is reá akarja tukmálni bizonyos meghatározott időre a kormányhatalmat s e szerint javaslatot fog benyújtani, melynek értelmében a végrehajtó hatalom elnöki méltósága további két évre Thiersre ruháztassék. — E körülmények között Guizot levelet intézett Grévyhez, a nemzetgyűlés elnökéhez, mely a palota bejáratánál a képviselőknek is egyenkint kézbesített. A levél először Grévy tapintatos elnökösködését emeli ki, majd az Orleans-ház választásának megerősítése mellett emel szót, a száműzetési törvényt eltörlőtelnisürgetis az ideiglenes állapot tovább folytatását tanácsolja Thiers elnökle alatt, ki szerinte az országnak a legnagyobb szolgálatokat tette, miből azon következtetést vonja, hogy Thiers és a nemzetgyűlés szoros egyesülése juttathatja célhoz az ország újjászervezését. „Vagy valódi, nem forradalmi köztársaság — ugymond —

vagy alkotmányos monarchia az, a mire Franciaországnak szüksége van. A megmentési művelet még csak most vette kezdetét, s hogy szerencsés véget érjen, támogatnunk kell a hatalmat, a mely azt megindította.”

A versaillesi hivatalos lap szerint Párisban a járvány-nak még legcsekélyebb jele sem mutatkozik s minden előintézkedés meg van téve az utcák rendes állapotba hozására s a romok eltávolítására.

Franciaország most a különböző monarchicus pártok féktelen izgatásainak színhelye lön. A nemzetgyűlés a száműzetési törvények eltörlésével az utolsó akadályt eltávolította a praetendense utjából, kik igényeik tettelegesen támogatására már rég előkészíték a talajt. Mint Brüsseltől tudósítanak — a bourbónház két ágának fusiója bevégeztet tény, de nem néhány nap, hanem néhány hó óta Thiers martius 10-énleves beszédét Bordeauxban főleg csak azért tartotta, mert tudta, hogy a nemzetgyűlés jobboldala szó szerint következőleg hangzó indítványt akar tenni:

1. A bordeauxi herceg, X. Károly király unokája meghívatik, hogy a trónra lépjen s V. Henrik név alatt uralkodjék.

2. Eshetőleges utóda a párisi gróf, Lajos Fülöp unokája leszen.

3. Amale herceg a király megérkezéig a királyság főhelytartójává nevezetik ki.

Akkor Thiers egy ügyes parlamentin csin s a Párisban kitörhető zavargásokra való utalás segélyével meggátolta a jobboldal terveinek megvalósítását. Most azonban a pálya szabad s a kormányelnök alig fogja másodsor is ugyanily eredménnyel megfiusithatni a legitimisták áskálódásait. A fusióra nézve megjegyezzük, hogy ez a pápa legsajátabb művének vehető. Tekintélyes brüsseli egyéniségek is résztvettek az alkudozásokban. A Vatikánban Chambord gróf restauratióját tekintik legjobb eszköznek a pápa világi hatalmának helyreállításához s miután Chambord ur maga is e szellemben nyilatkozott, képzelhető, hogy kormányra jutása Franciaország kül- és belpolitikájára nézve mily roppant horderővel bírna.

A nemzetközi munkás egyletről, mely pár év óta a socialisticus tanok egyik főtüzhelyét képezi, s a legújabb párisi lázadásnak hatalmas emeltyűje volt, a „Times-nak“ Párisból következőket írnak: Előttem e társaságról kimerítő jelentés van, melyből kitünik, hogy noha csak kilencz év előtt alakult, máris 3.500.000-nél több taggal bír. De még ezen jelentékeny számba sincsenek beszámítva azon nagyszámu associált társulatok, melyeket különböző politikai és forradalmi céljaikban támogat. Ezen társulatok közt nincsenek a féniek, a marianusok, Lyon és Marseille köztársasági testvérei, a számos titkos társulatok Orosz és Lengyelországokban, a carbonarik egész Európában. Az egyesült központi bizottsága Londonban székel s lelke egy német, kiből először támadt a gondolat, hogy Berlinben kézzel fogható alakban nyisson utat Babouer, Diebnik és Proudhon elméleteinek. Elnöke a társulatnak nincs, de a központi hivatal egy vezértitkárból s 15 tagból áll. Minden ország egy-egy ágát képviseli a társulatnak. Minden ág ismét osztályokra szakad. Minden fontos központi további osztályokkal, mint alosztályokkal bír, melyek fölött központi hivatal hetenkint következőket küld Londonba:

Kiliából a libriani öböl, melyhez csak 12—13 kilométernyi ásatás kellene. E tervet 1867-ben Károly román fejedelem el is fogadta; de gyakorlati kivitele elmaradt. E két akadály elhárításával feljárhatnának a tengeri hajók Budapestig és innen terményeinket átrakodás nélkül szállíthatnák a tengerre.

Második előadását Páris ostromáról tartá. A mi e világtörténeti nevezetességi ostrom alatt Párison kívül történt, arról nem szólhatott Desjardins, miután maga is a város védelmében vett részt. Beszél előbb a város védőiről és védelméről, azután tért át az ostrom ideje alatt történetekre. Páris erődítése a legnagyobb buzgalommal történt ugyan; de igen kevés és felületes ismeretével az újabb kor rettentő romboló eszközeinek. A párisiak sejtelmével sem bírtak annak, hogy a poroszok hét kilométernyire hordó ütegeket állítsanak föl ellenük. A város északi része majdnem födetlenül hagyatott és ki sem gondolt arra, hogy a környék legnagyobb magaslatát a La Bergerie-t erőddel kellene ellátni. A poroszok azután minden mulasztást ki tudtak szákmányolni a maguk előnyére. A francia tábornok csak Poroszország térképeit tartá készen; jó mappák Páris környékéről teljesen hiányoztak. Áttérve a védőkre nagy magasztalással említé Desjardins a tengerész-csapatokat, „E derék fiuk előtt“ mondá, nem volt ismeretes a hátrálás. Párist is egy hajónak képzelték, melyen magukra hagyatva csak győzelem és halál közt van választásuk; mert a vizen hátrálni nem lehet. Páris czimere egy hullámokon uszó hajó. Bámulatra méltónak mondá a nemzetőrség magatartását, mely a hazáját, Párisát forrón szerető bourgeoisie-ből, a polgárságból állott. Fáradhatatlanok voltak a gyakorlatokban, lankadatlanok a kuzdelemben és ernyedetlenek a haza jobb sorsa iránti bizalomban. Az volt épen a baj, hogy a kiknek legkevesebé lett volna szabad kételkedni a védelem sikerében, a vezérek biztak legkevesebé. Trochu ki merte mondani frázisát: „Páris kormányzója nem kapitulál“ a nélkül, hogy hitt volna a sikerben. Ő, ki a tornák korszakába illet volna inkább, teljesen lehetetlennek bizonyult be. Késérő gunnyal emlékezett a frázisok hőseiről, Ducrot fogadásáról, hogy Párisba győztesen, vagy holtan viszik vissza, Favre hires mondásáról, hogy Franciaország területéből egy talpalatnyit, váraiból egy követ nem enged. E frázisoknak meg volt az az átkos következményük, hogy a

A 'KELET' TÁRCZÁJA.

Desjardin felolvasásai.

Pest, jun. 10.

B. Zz. A nyugoti kultur statusok tudományos, sőt mondhatnánk társaséletének kiváló momentumát képezik a komolyabb tárgy, népszerű felolvasások. A ki megfordult valaha a német, francia és angol nagyobb városokban, minden esetre emlékezni fog ama temérdek falragaszra, melyek Minerva aegise alatt egy este tíz-husz helyre hívják meg a tudányszomjas közönséget. Tagadhatlan tény, hogy e felolvasások leghathatósabban működtek oda, hogy a művelt külföld nagy közönségét a tudományos kérdések felfogása iránt tájékoztassák, a tudomány vívmányainak mibenlétéről és horderejéről értesítsék, a szoros kapcsolatot, melyben azok a gyakorlati életnek első sorban érdeklő viszonyaival állanak, megmagyarázzák, mindenek előtt pedig, hogy az érdekeltséget a tudomány iránt a társadalom minden rétegében fölkeltsék. Nem akarjuk említeni azt, hogy a szigorú szakképzettségre való törekvések mai idejében az efféle felolvasások vannak mintegy hivatva arra, hogy ki-ki lépést tarthasson általok a tudomány egyetemes fejlődésével. Nálunk azonban rendesen olyan szellemi ügyekre van a legkevesebb gond fordítva, melyeknek szüksége legégetőbb, célja legközelebb és haszna legkézzelfoghatóbb. Szeretnénk átugrani bizonyos dolgokat és rohamosan törni előre; de a természetes fejlődés törvényeinek kijátszása meg szokta boszulni magát. Olvastuk ugyan néhány vidéki városról, hogy ott tudományos tárgy felolvasások tartatnak; de csak nagyon sporadice. Pesten sem érdekli az efféle a közönséget. A nőképző egylet rendezett a mult télen felolvasásokat; de üres padok előtt. Csak egyetlen egyszer telt meg a felolvasó terem Jókai Mór szépirodalmi előadására. Olykor ellátogatnak hozzánk külföldi tudósok egy iratesomaggal hónuk alatt, hirdetnek felolvasásokat; de nem a legjobb véleménynyel hagyhatnak el bennünket amaz érdekeltség fölől, melylyel fővárosunk a tudományos kérdések iránt viseltetik. Kivételt képez, ha valaki épen divatban van, mint Vogt Károly, kinek geológiai előadását elegend látogatták. De már Eckardt üres

padok előtt olvasta föl aestheticai és történelmi értekezéseit, Goldsmid Ágoston előadása az angol jogi eljárásról a lehető kevés embert érdekelt és Nohl közönsége is inkább Liszté volt, mint az övé.

Közelebb egy francia tudós, Desjardins Ernő, párisi egyetemi tanár kereste fel fővárosunkat, hogy itt három előadást tartson. A két első előadásnak igen csekély közönsége volt, csak a legkevesebb érdekű harmadikat tartatá számosabb hallgatóság előtt. A csapások hosszú sora, melyek Franciaországot már innen-onnan egy éve sújtják, az utazó tudós rendes hivatását is félbeszakították. Hallgatói elszéledten, a muzsák hajlékainak ajtai bezárattak és sok mindennel együtt, a mi veszendőbe ment Franciaországban, valószínűleg a lelkek ama nyugalma is hosszú időre oda van, mely a tudomány sikeres művelésére megkívántatik. Minden előadásán megemlékezett Desjardins hazája szomorú sorsáról és a másodiknak épen ezt választotta tárgyául. De menjünk sorra és lássuk mindegyikből röviden az érdekesebb részeket.

Első előadásának tárgya a Duna volt államgazdasági tekintetben. Minket a legközelebből érdeklő tárgy. A Duna, e hatalmas folyam, tagadhatatlanul főkincse hazánknak, mely partjait leghosszabban bírja. Érdekeinknek sokkal megfelelőbb lenne ugyan, ha utjátőlünk épen ellenkező irányban nyugatnak, vinné, minthogy azon földekre siet, melyek nemcsak nem szükséglik nyers terményeinket, hanem inkább csek tekintetében versenyeznek velünk. Azonban így is mérhetetlen fontosságu közgazdasági tekintetben ránk nézve e hatalmas folyam, melyen azonban a szabad forgalomnak két akadályja van: a vaskapu és a torkolat. A mi az első illeti, az a turistáknak igen elragadó pont lehet: de a kereskedelemnek óriási akadály. Desjardin szerint e veszedelmes sziklátat dynamittal aránylag kevés költséggel szét lehetne robbantani és akkor szabadon és akadálytalanul állana kereskedésünknek az út a torkolatig. Mert itt van a második akadály. A Duna-bizottság, mely szakértő mérnökök helyett konzulokból áll, a legfőbb gondot a szulnai torkolatra fordította, holott tizenöt év alatt meggyőződhetett, hogy ennek megmentése a beiszaposodástól majdnem lehetetlenség. Sokkal előnyösebbnek tartja a kiliai torkolatot, mely felé újabban általánosan fordul a figyelem; még előnyösebbnek pedig az iszaptelt torkolatok mellőzésével egy tengeri csatornát a

1.) Beható jelentést a környék politikai és kereskedelmi eredményeiről; 2.) Az új tagok összeállítását; 3.) A főkereskedők és üzerek névszerinti kimutatását; 4.) A legnagyobb földbirtokosok és tőkepénzesek névszerinti kimutatását; 5.) A gyűlések jegyzőkönyveinek másolatát." Ily óriási és összpontosított szervezettel bíró terület aztán természetesen nagy hatalommal is rendelkezik.

Az Osservatore Romano új, június 4-én kelt pápai encyclicájában, melyet IX. Pius a katolikus világ püspökeihez intézett, hogy ezek nyájaikkal közönetet mondassanak az urnak a pápa hosszú pontificatusáért. — Az encyclica egyszersmind visszatér Olaszország unificációjára, sajnálja Franciaország szerencsétlenségét s a püspököket felhatalmazza, hogy június 16. és 21-én, vagy más megfelelő napon a híveknek a pápai áldást teljes bűnbocsánat kíséretében a szokásos módon szétosszák.

A KELET magán-távirata.

Feleladott Pesten, június 13. 10 ó. — p. d. e.
Érkezett: június 13 10 ó. 10 p. d. e.

Tegnap délelőtt tíz órákor Simor hgprimás vezetése alatt egy 9 tagú bizottmány király ő felségének Bécsben átnyújtá a katolikus kongresszus munkáját. A hgprimás kérte a királyt, hogy azt alkotmányos tárgyalás végett a magyar kormányhoz utasítsa; kegyelmes válaszában a király ő felsége megígérte ezt.

A delegatio hadügyi és külügyi bizottságai megkezdék működésüket.

Bécsből a diadalünnepehez Gablenz tábornok megy Berlinbe, sajátkezü fejedelmi üdvözlő levéllel.

Versaillesban a haditörvényszék e hét végén ül össze.

A görög király Emsbe utazik az orosz czár látogatására. Bismarck lauenburgi herczeggé lesz kinevezve. A német uralkodók Emsbe mennek a czárral való találkozására.

Dupanloup párisi érsekké lett.

Olaszország a francia határt szigoruan őrizteti.

Fogyasztó-egylet.

A helybeli fogyasztó-egylet az utóbbi közgyűlésen üzletének kiterjesztése céljából elhatározta, hogy az eddigi házilag kezelt élelmi cikkek ágát bolti rendszerre vigye át; az erre megkívántató pénz-alap teremése végett tagjait betételekre szólítja föl.

Az alap betétel ötven forint, mely egyszerre, vagy havonként kétförintos részletekben eszközölhető; a betét kamatozása 5 frtnál kezdődik, és pedig hét százalékkal, mely a körülmények szerint nevelhető; a kamaton kívül részesül az alapító, a tagok általános osztalékában is. Újabb

párisi nép nem hitt vezéreinek. Melegen emlékezett meg Dorianról, a közmunkák felejthetetlen miniszteréről, kit valamennyi közt az első hely illet. „Csak négy emberünk volt” mondá, „ki hazáját lángolón szeretve és a győzelem biztos reményével veté magát a harezba: Dorián Párisban, Gambetta a vidéken, Faidherbe északon és Chanzy nyugaton.” Jellemezte még a párisi csőcseléket, a közelebbi remnápok hőseit és meggyőződését fejezte ki, hogy ők csak eszközök voltak egy titkos bizottság kezében, mely minde-nütt van és sohol nincs s a fáklyát Páris felgyújtásához ez szolgáltatta.

Az utolsó előadás a hazaszeretet fejlődésével ismertetett meg bennünket Franciaországban. A német Carus, midőn a magyarokat és szlávokat az éj, a francziákat, spanyolokat, olaszokat és angolokat az alkony, a németeket pedig a nappal nemzeteinek nevezte, elfeledkezett a hajnal népeiről és számításán kívül hagyta az egyes népek hazafiságát, mely az életkérdés főfeltelete. Hosszasan, de érdekesen írta le a franczia főrendi és paraszt-osztály történetét, a polgári rend képződését a keresztes háborúk alatt és által, a középkor commune-jeinek szerepét a hazaszeretet élesztésében és minden rend az egy haza iránti szeretetben „a la patrie est tout, a qu'on aime,” mondá a haza minden, a mit szeretünk. Fes-tette a nagy angol háború nyomorait, mikor Franciaország sokkal kétségbeesettebb helyzetben volt, mint mai napság. Az ország két harmada az ellenség kezén és egy századon át a zsarnokság békái közt. Ekkor állt elé egy fiatal leány csupán csak a „hittel Franciaországban” és megmentette a hazát. Neki vértanui halált kellett halni, hogy ezért, ama „hit Franciaországban” dogmává legyen. Megemlékezett még a mult század végének küzdelmeiről, melyekben mindvégig a hazaszeretet segítette győzelemre a francziákat. Végül miránk tért át, egy kis eseményt említett föl, melynek Rómer Flórisnál tanuja volt. Egy paraszt ember állított be oda egy drága övvel, mely megért egy pár száz forintot. Rómer kérde, hogy mit kíván érte? A paraszt megütődve felelt, hogy ő szegény ugyan; de azt ingyen hozta a nemzeti muzeumnak. „Uraim,” végzé szavait Desjardins, „a mely nemzet fiai így szeretik hazájukat, sorozza bár Carus az éj népei közé, annak nagy és dicső jövője lesz.”

változás történt abban is, hogy a tagság a vidékre is kiterjesztett, és az eddigi tagságdíj 2 frtról egy frtra szállítottott.

Hivatalnokok, kik a betételi kötelezettség elvállalása által alapítókká lesznek, két havi hitelt nyerne, ha betétek az 5 forintot elérte s a hó végével a hitelezett összegről, egyszerű váltót adnak.

Mihelyt a betételek által nyert alap, a fogyasztási cikkek beszerzésére szükségelt összeget túlhaladja, a fölsőleg kölcsönadásra fog használatni, de kölcsönt csakis a fogyasztó tagok nyerhetnek, kilencz százalékra, törvényes váltó alapján.

Ezen alapokon reméli a fogyasztó-egylet, már gyökert vet fát virágzó állapotba hozni, közhasznosságát lehetőleg széles körre terjeszteni ki.

A legjobb sikert neki!

Az utóbbi közgyűlésen egyleti elnöké Szentgyörgyi József, elnöki helyettesé Laborda János, új választmányi tagokká Kodolányi Antal, Dr. Entz Géza, Kele Izrael, Knöpfler Károly, Márk Ferencz, Pintye József, Váradi Mór és Veres Ferencz választattak.

Az egylet minden hivatalnokát ingyen szolgál, kivéve a jegyzőt és a pénztárnokot, de az is csupán a márkok forgalma után kap százalékot, a jegyző pedig minden gyűlés után egy forintot. És csakis ennek s több tag áldozatkész segédkezésének köszönhetni, hogy a kezdő év nehézségei dacára és mind a mellett, hogy a forgalom öt ezer forintnál többet nem tett, mégis a fogyasztók azon pénzükre, melyet fogyasztási cikkek márkokban felhasználtak, öt százalék dividendát nyerhessenek és e mellett a tüzifát tisztán vételárban az élelmi cikkekét pedig legjobb minőségben és tökéletes mértékben csak három százalék áremel-léssel kaphassák.

NAPI HIREK.

— Réthi Lajos tanfelügyelő urtól a következő örvendetes fölvilágosítást vesszük: A „Kelet” f. hó 6-kán megjelent számában egy barczai tudósítónak azon állítása foglaltatik, mintha az országos közoktatási miniszterium még nem tette volna folyóvá a Báron Benedek által egy Hétfaluban állítandó felsőbb népiskolára ajándékozott 12 ezer frtot. Ezzel szemben van szerencsém hivatalosan tudatni, hogy azon összegnek kamatai f. évi apr. 18-ról kelt 642 sz. miniszteri leirattal folyóvá tétettek a meghatározott célra. Egyuttal tudathatom azt is, hogy a hétfalusi felső népiskola állítására alakult brassóvidéki népnevelési egylet annyira készen van előmunkálataival, miszerint legközelebb pályázatot fog hirdetni azon felső népiskolai igazgató állomásának betöltésére; és így isten segítségével a legközelebbi tanév kezdetén a hétfalusi felső népiskola — ipari szakosztállyal — meg fog nyilni.

— A szentlászói égettek számára újabb adakozásokat vettünk: Földvári Mihály urtól 4 forintot, Ferencz József urtól 2 forintot, b. Bornemissza Lipót urtól 25 és Schütz József urtól 2 forintot. Az eddigi adakozások összege 349 frt.

— Kenessey Kálmán, osztálytanácsos a földmivelés-, ipar- s kereskedelmi miniszteriumban, városunkban időzik. Idejövételének főcélja a kolozsmonostori gazdasági tanintézet főépületének tervét véglegesen megállapítani.

— Forestier Pál tegnapi előadása — a muzeumutczai gyermekkert javára — művészi sikerét tekintve már magában is több érdekeltiségre vala méltó, mint a meny-nyit a közönség tanúsított iránta; hozzátéve azonban még azt is, hogy a jövedelem jótékony és épen ilyen jótékony célra volt följánva: valóban a kolozsvári nagyrédemű közönség nem igen szép oldalról mutatta, vagyis nem mutatta magát, mert a jelenlevők legnagyobb része a vásári közönségből telt ki. Kolozsvárt, a „kincses” fővárosban, ime a sétatér javára rendezett vasárnapi előadás 51, a gyermekertté pedig 20, mondó husz forintot jövedelmez s e 20 frtra is nagy gyanunk van, ha nem-e Fehérvári úr zsebéből került ki, mert a jelenlevő közönség után ugyan 20 kr. is alig telt volna tiszta jövedelemként.

— A városi tanács a következő hirdetményt teszi köz-zé: Az 1871-dik évre kirott jövedelmi adókról készült lajtromok a városi adóhivatal 24-dik számú irodájában az 1868-dik évi XXVI. t. cikk 27-ik §-lye értelmében ki vannak téve, hol mindenki, a rá rovatni ajánlatba hozott jövedelmi adómennyiségről, mindazon napig, míg az illető tized, melyben az adózó fél lakik, a sorrend szerint tárgyalás alá vétetik, magának tudomást szerezni annyivalinkább igyekezzék, mivel az adóskivétel bizottság tárgyalásait folyó június hó 23-kán a városház 4-ik számn közgyűlési termében megkezdvén, azokra lehető kifogásaik megtétele végett, az irt törvényezik 46. §-lye szerint személyesen vagy megbízottja által megjelenhetnek, meg nem jelenésük által pedig, a 47. §. értelmében a tárgyalást nem akadályoztatják.

— Orgona tankönyvre előfizetést hirdet Zágoni György, székely-kereszturi képezdei tanár. Az előfizetési ár 1 frt 50 kr. Az előfizetési pénzek vagy aláírások f. é. október 15-dikéig küldendők be; maga a mű november végén fog az előfizetők, illetőleg aláírók kezeihez jutni.

— A dohányzó közönség vigasztalására megemlít-hetjük, hogy a szivarfajok két újsággal fognak szaporodni, melyek — hír szerint — olcsóbbak és jobbak lesznek az eddigi nem szelelő és fanyar szivaroknak.

— Felekezeti türelmellenség. A „Nagyvárad” című lap írja, hogy Nagyváradon a kath. iskola egy derék (sőt mint az említett lap mondja legderékabb) tanítója egy fiatal emberbe szeretett s vele házasságra kelni készült. A fiatal ember történetesen református s azért a kisasszonyoknak felmondta az állomást! Ilyesmi csak ott történhetik, hol infallibilista egyházfők állítják be a tanerőket!

— A természettudományi közlöny 25-ik füzeté megjelent és megküldetett szerkesztőségünknek. Tartalma a következő: Az állatok szaporodása. Kriesch Jánostól. A fizikai világ communistikus iránylata Szily Kálmántól

(felolvasatott az ideai akadémiai nagy gyűlésen). — Darwin legújabb könyveiről. — A vegytan elemei (könyvismer-tetés). — A magyar tudományos akadémiából. Apróbb közlemények.

— Csoda történt Szegeden. Szánó mosolylyal nézünk a nápolyiakra, kik Szent Januarius vérének évenként egyszer felbuzogni látják, pedig hazánkban is vannak elegend, kik csodatevő Mária-képekben hisznek, sőt messze vidék-ről is elzarándokolnak egy-egy ilyen képhez. Ime a „Szegedi Híradó” vasárnapi száma azt írja, hogy Szegeden szélteben beszéltek, hogy Urnapján a Rózsalia kápolnabeli Mária-kép sirva fakadt és nagyon remegett, midőn a processio onnan a szentséggel távozott. Boldog Szeged!

— Liszt Ferencz e hó végéig marad Weimarban, hol e hó 11-én „Erzsébet” című nagy oratoriumát adták elő.

KÖZGAZDASÁG.

Kimutatás a tordai kisegítő pénztáregylet forgalmáról május havában 1871. Bevétel: pénztári maradék ápril hóról 1688 frt 3 kr, havi rendes és rendkívüli betételek 8742 frt 13 kr, könyvdíj 29 frt, kamat, provísió és váltódíj 1064 frt 27 kr, bélyegdíj 53 frt 25 kr, 117 tag-tól visszafizetett kölcsön 50,779 frt, összes bevétel: 62,355 frt 68 kr. Kiadás: 163 váltó mellett kölcsön 52,208 frt, kezelési kiadás 169 frt 32 kr, bélyegre 53 frt 25 kr, tőke visszafizetés 8360 frt 80 kr, pénztári maradék 1564 frt 31 kr, összes kiadás: 62,355 frt 68 kr. Wolff Gábor igazgató, Szentpéteri Antal pénztárnok, Májai István jegyző.

Gabona ár Kolozsvárt június 8-án 1871.

(Alsó a. mérő, középár.)

Tisztabúza 6 frt. 18 kr. Egybúza 4 frt. 70 kr. Rozs 3 frt. 92 kr. arpa — frt. — kr. Zab 2 frt. 10 kr. Törökbuza 4 frt 20 kr. Pityóka 2 frt. 40 kr. Marhahús fontja 23 kr.

A gyula-fehérvári piac árai jun. 10-én. 1 alsó ausz. mérője. Tisztabúza 5 ft. 25 kr. Rozs 3 ft 70 kr. Egybúza 4 ft 60 kr. Zab 2 ft 30 kr. Széna mázsája 1 ft 70 kr. Egy öl fa 36 hüv. hosszú 13 ft 50 kr. Egy font fagygyugyertya 40 k. Marhahús fontja 22 kr. Konyhaliszt — ft 10 kr. Lencse kupája 20 kr. Paszuly kupája 12 kr. Burgonya, mérője 2 ft 95 kr. Disznózsir fontja 52 kr.

A szász-régeni piac árai június 8. 1 ausz. mérő tisztabúza 5 ft 76 kr. rozs 4 ft 32 k. egybúza 4 ft 80 k. zab 2 ft 20 kr. Széna 2 ft. — k. Egy öl fa 36 hüv. hosszú 11 f — k. Marhahús fontja 22 kr. Konyhaliszt 8 ft 50 kr. Borsó kupája — ft — kr., lencse — ft — kr., paszuly 3 ft 80 kr.

A m.-vásárhelyi piac árai június 7. 1 mérő tisztabúza, legjobb, 5 ft 36 kr, rozs 4 ft 20., egybúza 3 ft 84 kr, zab 2 ft 80 kr. Széna mázsája 3 ft 60 kr. Egy öl fa 36 hüv. hosszú 18 ft — kr. 1 font fagygyugyertya 40 kr. Marhahús 22 kr. Konyhaliszt — f 10 kr. Borsó, kupája 16 kr., lencse 18 kr, paszuly 14 kr. Burgonya mérője 1 ft 74 kr.

A szilágy-somlyói piac árai június 10. 1 alsó ausz. mérő. Búza 4 ft 50 kr., egybúza 4 ft — k. rozs 3 ft 40 kr. kukorica 3 ft 30 kr. Zab 1 ft 80 kr. pityóka 1 ft 60 kr. Egy mázsa szalonna 30 ft — kr. Egy icze disznózsir 50 kr. Egy icze borsó 10 kr, lencse, iczéje 8 kr. paszuly, iczéje 5 kr. Egy mázsa kenyérliszt 7 frt. Egy font marhahús 20 kr. Egy mázsa széna 2 ft 60 kr. Egy öl tüzifa kemény 28 ft — kr. Mezei napi munkabér 60 k.

Távirati tudósítás a bécsi tőzsdéről.

Jun. 10-én 5%. Metalliques 100 frt 59.—. Kamat —. 5%. Nemzeti kölcsön 100 frt. 69.—. 1860. Kölcsön 100 20. Bankrészevény 784. Hitelintézeti részvény 200. frt. 789.50. London 10 ft. st. 100 frt. 23 1/2. kr. 223.60. Ezüst 121.50. Cs. kir. arany 5.87. Napoleonor 9.83.

Urbéri kötvények: Magyarországi 80.30. Temesi 77.75 Erdélyi 76.50. Horváthországi 85.—.

Felelős szerkesztő Szász Béla.

Nyilttér*)

Idegenek névjegyzéke

a Biasini szállodájában Kolozsvárt, Junius 10—11-én 1871.

Fekete Józsefné K.-Fehérvárról, Benedikti Adolf K.-Fehérvárról, Fürst Dávid kereskedő K.-Fehérvárról, Farkas Dénes kereskedő N.-Váradról, Mózsai Sándor birtokos Pestről, Knopf Adolf m. k. erdős Kocsárdról, Antalffy Károly birtokos Pestről, Turi Gergelyné képviselőné Háromszékről, Spitz József kereskedő Déésről, Zsigmond Márton birtokos Déésről, Beteg Ferencz birtokos Gyéres Szt.-Királyról, Beteg Sándor birtokos Szengyelből, Mandula Sándorné T.-rdáról, Nalátsi Farkas birtokos Déésről, Csató János birtokos Kalotaszegről, Lészai Ferencz birtokos M.-Nádasról, b. Györfy László birtokos N.-Váradról, Farkas Dénes kereskedő segéd N.-Váradról, Acász Lukás birtokos Szamosújvárról, Berzentz Miklós urnó Váásárhelyről, Weil D. ruha-kereskedő Pestről, Ajtay Gábor urnó birtokos Kételyből, báró Kemény Béla birtokos.

A Biasini gyorskocsi menetrendje!

Kolozsvárról Déésre, mindennap reggeli 6 órákor. Déésről Kolozsvárra, minden nap délutáni 1 órákor. 1 hely ára 30 font szabad podgyással Szamosújvárig 2 frt. 40 kr., Déésig 1 frt. 20 kr. — Kolozsvárról Maros-Vásárhelyre, minden vasárnap, kedden és csütörtökön reggeli 6 órákor, M.-Vásárhelyről Kolozsvárra minden hétfőn, szerdán és pénteken reggeli 6 órákor. 1 személy 6 frt. 90 kr. — Kolozsvárról Torda-Nagy-Enyed- és Károly-Fehérvárra, naponta délután 3 órákor Károly-Fehérvárról Kolozsvárra naponta délután 3 órákor. 1 hely ára Tordáig 2 frt. Nagy-Enyedig 4 frt 2. kr., K.-Fehérvárig 5 frt 60 kr. — Kolozsvár és Déés közötti útasok, ha menet-jövet váltanak jegyet, 10% árleengedésben részesülnek.

*) E rovat alatt közlötték csupán a sajtóhatóság irányában vállalt felelősséget a szerk.

Az „ANKER“ igazgatósága.

WEBER GYULA a „Democritos“ szerzője nyomán, a legújabb korig kidolgozva.
I. kötet. Ára 80 kr.